

Đôi của cua máy, đôi cáy cáy đào

Tác Giả: Cali Today News

Chúa Nhật, 28 Tháng 12 Năm 2008 10:38

Căn phòng của vợ chồng ông Nguyễn và Lê ở trung tâm thành phố, căn nhà dành cho những người cao niên. Ông Nguyễn bao giờ nhà có thể nhìn suốt con đường Santa Clara St., và cứ dãy phố phía dưới. Ông bà đến với đây đã hơn năm nay, vợ chồng họ hẹn nhau sớm tối. Ông thì đã quá cái tuổi 80 còn bà hơn "thịt thối". Căn phòng chồng đến gần những bất tiện đâu vào đó. Ai đến nhà cũng khen, tuy nhiên theo lời bà Lê "buồn lắm" Không buồn sao được khi mà con cháu đã ra riêng và Xuân Thu nhớ lắm đi thăm vì ông. Ông Nguyễn thì an phận và vui cười đôi, những bà vợ thì "Buồn như ruồi chui!"

Mùa Giáng Sinh nào bọn bè dũ đến thăm, và ông bà rất vui mừng tiếp xúc những bữa ăn dịp tết họ bè. Trong số đó có những người đáng tuổi con cháu. Ông nói "Tuổi tác đâu có nghĩa gì đâu chú. Mình vui thôi mà."

Được nghe kể lời ông bà trước ở Bình Quỳ, có công việc làm ăn vững chắc. Ông bà đến Mỹ vào những ngày cuối tháng 4/75. Tiếp bầy đến nay của VN là nào. Lý do "Vợ làm gì nhà chú. Có còn ai đâu mà vợ." Những thất bại thì ông bà còn mất những con lớn đang sống tại Sài Gòn. Ông buồn vì chuyện làm ăn thất bại ở Mỹ, còn bà thì vui với đám con cháu bên này nên cũng chững muông và "Vợ làm gì cho tốn kém. Đều tiền đó gửi vào cho con cháu nó sống còn lời hơn."

Những hơn năm nay bà của những đòi hỏi. Bọn bè của ông bà cho biết "Bố buồn mấy đứa con ở Mỹ nên muông và sống luôn ở bọn đó mà."

Bà Lê, tuy cao niên những sức khỏe còn tốt, ham thích hoạt động. Sau khi con cháu nên gia thất, ông bà sống chung với con và gia đình cháu....Đến vài năm trước đây ông bà ra riêng...câu chuyện cũng bắt đầu từ đó.

Câu chuyện của bà Lê tuy không có gì đáng biết, những qua câu chuyện, qua lời kể cũng có thể tóm tắt như vậy:

*Khi vui thì muông sống dai,
Khi buồn thì muông thác mai cho rồi.*

Đi của của máy, đi cây cây đào

Tác Giả: Cali Today News

Chúa Nhật, 28 Tháng 12 Năm 2008 10:38

Cu c đi có l m n i trun chuyên, bu n vui khó nói. M i đ c đó, r i m t đó; v a m i c i xong thì b ng ch c n c m t nó l ng trng. Cu c đi v n nó là vô th ng mà. Ai ai không mu n vui nhi u bu n ít, có ph i v y không?

Bà Năm t h i tr ng không, đám cháu bà ng ngác t n ra, chúng nó không hi u đ c tâm c m c a bà. Vì đi không th ng còn mãi mãi nên khi vui thì mình mu n s ng dai, s ng hoài đ ng, nh ng lúc bu n thì mu n ch t quách đi cho r i.

V t đi sao d i, ru ng lúa bi n thành n ng dâu m y h i! làm sao đem cái chuy n đ c thua còn m t đ mà đ nh giá tr con ng i? Ng i Vi t lúc nào cũng m t lòng nh t ng quê-h ng, dù cho quê h ng có rách nát t i b i, dù cho đ t m có ba chìm b y n i, chín linh đình. Ch c ch n m t ngày nào đó s "h t c n b c c, đ n h i th i lai"

Bà Năm nói chuy n không có đ u không có đuôi, bà ng m nghĩ và có đôi lúc cũng bu n cho cái v n n c c a mình. Càng nghĩ càng c g ng làm sao đ gi cho cái n n, cái n p c a ông bà không b m t trong đ i s ng ôi sao mà nó xô b h n đ n cái x t n nhi u mà tình nghĩa không có bao nhiêu. Th ng con trai bà nói t u v i bè b n r ng "Tình là chín(h) nh ng t n là m i còn vàng nó t i 24 l n, mà kim c ng thì vô giá." Bà Năm nghĩ th ng con bà nói ra nh v y có v nh bi quan, chán đ i nh ng nó là chuy n có th t.

Bà Năm cà kê cho lữ nh trong nhà nghe và đôi khi chúng nó đã ng g c d i sà nhà. Bà Năm m nói nh trong c n mê... Gia đình bà T kia đ c qua M b ng gi y b o lãnh c a con, nh ng ngày đầu vui v sao nó qua mau quá. Đi s ng m i hoàn toàn không có gi ng bên nhà tí nào ráo tr i. Chuy n ăn chuy n nó khác hu , khác ho c. Nó ba m làm sao, ng i quê mùa ch c còn có n c c i đau khóc h n đ than câu "ai có qua c u m i hay" và ai có hi u thì c m thông cho c nh bà T l m. M y ng i không đ ng ý ki n thì chê bai. H nói "ai bi u già r i qua làm gì, sao h ng dzia b n cho r i." Có nhi u ng i còn nói xa nói g n b m nh bà T "đ ng núi n y trông núi n ." H còn bi u là "đ c voi đòi tiên"

Bà Năm qua nhà bà T an i "Thôi h i s c đâu mà cãi. Ông bà mình d y chín ng i m i ý mà. Thi t đúng l m." Nh ng ng i đi đâu có " trong chẵn mà bi t chẵn có r n" M c dù có bà Năm t t h h tâm tình nh ng bà T bu n l m. Ch ng bà, ông T , còn có chút thú vui cà-phê, cà-pháo, lâu lâu cũng phì phèo đôi đi u thu c lá "Mâm-bô-rô". Ông T hút thu c lá nh ng len len nh ng òi làm chuy n "qu c s " vì s con trai r y rà, con dâu ra vào nhìn ngó. Tr i l nh nh v y n u ông có thèm, ông ph i "l i" vào nhà xe đ nh khói tìm chút h i m.

Đi của của máy, đi cây cây đào

Tác Giả: Cali Today News

Chúa Nhật, 28 Tháng 12 Năm 2008 10:38

Ông nói với bà T "Thôi thì bỏ đi cho nó xong. Rồi rồi hút thuốc lá nhé mọt cái đi." Bà T không biết làm gì cho qua ngày dài đằng đẽng? Đi đâu cũng phải đi con cái nó ch. Khi vui thì đi c, hôm nào nó thua cá đ "phút-bôn", trong mình khó thì coi như bỏ a đó 'hu ti n' là may m đó. Mà bà T đâu có mu n gì cho m. Ch mu n đi chùa, đi ngày ch nh t, ra ch mua s m chút gì đó đ n u cúng ông bà ngày gi , ngày qu i, ch có v y mà con cái nó c ch. Con đâu ch "mê tín đ đ oan" , mùi nhang khói hôi nhà, vàng vách...

Bà nói với bà Năm hàng xóm:

- Con cái nó đâu có biết ng i mình th cúng t tiên là vi c "u ng n c nh ngu n" Sách Trung Dung có nói "Tu cách vô ngôn th m h u tranh " (Tu tâm cúng vái mà không nói là không có tranh lu n) nh ng nó có b ng lòng đâu mà cúng v i vái. Cái gì cũng mang t i chùa h t th y. Mà cúng Chùa thì i h ng có t i n. Đàng nào cũng k t. Ôi làm cái thân chum g i sao mà nó th m thía làm v y?

Bà Năm nh n c c t tr u, bà nhìn đám cháu n m lãn trên m t th m m t nh t , bà m b m: "đâu phải ai cũng b nh c nh c a bà T !? có là bà T là tr ng h p đ c bi t đó thôi! thôi thì rán c u nguy n. Bà T cũng là ng i có đ c sách thánh hi n; bà tâm s v i bà Năm r ng: "T i mình vô ph c vô ph n, ch thi t ra thì kinh L ã d y r i:"Duy thánh nhân vi năng h ng Đ . Hi u t vi năng h ng Thân. H ng dã, h ng dã. H ng chi nhi nhiên h u năng h ng yên" Vi c cúng bái, vi c th l y t tiên là vi c t Vua chí Dân đ u ph i làm h t. Ch có b c Thánh nhân m i bi t t l cho x ng đáng, ch có nh ng đ a con hi u th o m i t cho song thân. Ch có s thành tâm m i có s hi u qu c a vi c cúng t . N c mình là n c thu c ph m vi văn hóa Ph ng Đông mà. Có kiêng thì có lành. C nhân có d y: " H u thành t c h u k th n,vô thành t c vô k th n." Có tin kính thành tâm thì có th n có thánh, ng c l i h ng tin là h ng có Th n linh gì ráo.

Đ i s ng là s ti p n i c a m t chu i dài t vô th đ n nay,và s ch y mãi đ n vô cùng. M i con ng i tho t sinh ra phải nh cha m chăm sóc nuôi ăn, d y b o. Lúc còn đ h n, m i vi c đã có m có cha, có tía có má. Do đó n u có s đ ng nuôi, và n u có "âm đ c" thì m i vi c tr n tru; b ng ng c l i...Bà T cũng có cái lý c a b , có là bà T không dung h p đ c cái m i ch gì? Bà Năm t h i nh v y và bà ch t th dài. Ti ng th ra mong manh nh làn khói.

Ông Năm nói với bà:

Đôi cua của máy, đôi cây cây đào

Tác Giả: Cali Today News

Chúa Nhật, 28 Tháng 12 Năm 2008 10:38

- Nghe bên máy nghe tôi trả lời không có hiểu. "Thiên hạ chi đạo đã chí phẫn thuy đã. Chí phẫn thuy đã dĩ hủu kị bần dã". Thì t ra cái đạo nghĩa đi độn cùng cớ c là trả vớ vớ i cái cớ i cái ngu n. Trả lời i vớ i cớ i ngu n đó chính là làm cho cái gớ c cớ a mình không bớ mớ t, và mình không vong bớ n.

Bà Năm chớ là ngớ i hớ lờ u, khi nghe chuyện chớ ng nói, bà chớ biớ t thớ dài chớ làm gì hớ n đớ c.

Bà Tớ suy đi nghĩ lớ i thì t chín rớ i nói vớ i chớ ng:

- Ông à, ông nghĩ sao khi thớ ng con mình nó lo cho con vớ nó. Nó quý con vớ nó còn hớ n hai vớ chớ ng già?

Ông Tớ thớ dài an i:

- Bà nói sao mớ i lớ . Vớ nó nó thớ ng nhớ tui thớ ng bà vớ y chớ . Mình phớ i mớ ng cho nó mớ i phớ i chớ !

Bà Tớ ngớ ngang nhìn lên bàn thớ :

- Ông nói mớ t câu nớ u ai nghe đớ c tớ ng đâu tui đi ghen vớ i vớ chớ ng nó. Ông nghĩ coi nè, cái bàn thớ nó không cho đớ chớ nớ y, nó bớ t mình đớ n vô trong góc kia. Còn con cớ a nó là cháu cớ a mình vớ y mà nó không cho mình ôm, nó nói sớ lầy bớ nh. Chớ i i, mớ t tay tui i m tui bớ ng nó nuôi nớ ng bú mớ m cho nó bớ nh hớ n gì đâu cà?

Bà Tớ xuớ ng giớ ng khàn khàn làm nhớ sớ p tớ t tiớ ng. Bà ngớ ngang, ông Tớ không biớ t nói gì hớ n nên bớ ra ngoài nhà xe hút thuớ c. Mớ t ngày kia bà Tớ quyớ t đớ nh đớ dành tiớ n mua sớ n giớ y máy bay vớ Viớ t Nam. Bà chuớ n bớ mớ t cuớ c "vớ t biên" ngớ c vớ nhà. Bà Năm tớ ng bà Tớ hứ con cháu, ai dề bà Tớ đi thì t, đám con khi biớ t chuyện không hiớ u hớ nghĩ thớ nào mà chúng nó không đi tìm. Nghe chớ tớ i nghĩ p ông chớ ng già ngày đêm lớ i thớ i ra vô, nhớ thớ ng

Đời của của máy, đời cây cây đào

Tác Giả: Cali Today News

Chúa Nhật, 28 Tháng 12 Năm 2008 10:38

bà v.

Bà Năm chọt thòi dài, bà ngó mỳ đũa cháu ngáy pho pho. Bà đứng lên bồng c võ nhà búp búp t đèn. Mâm cơm bà đã dọn sẵn còn đũa đó vì mỳ đũa cháu không chụu ăn. Hai vò chụng đũa con chũa v. Bà Năm bồng c lúi bàn thỏi ông Năm thỏi p mọt cây nhang. Bà thòi dài.

- Tui cũng còn đũa c cái phồng c phôi không ông. Tui còn vui vôi đám cháu trong nhà. Ông đời đó, chổng không còn bao lâu nữa đâu, tui sẽ dzĩa vôi ông.
Buổi sáng mọt trỏi chũa ra khổi đám mây. Trỏi vào Đông mọt trỏi dũy trỏi. Bà Năm đã bồng c ra sau v. Bà chăm chút tỏi ng cụng rau, bà vuốt tay trên y lá bồng c hà óng mọt t đũy bỏi ph. Bà nói vôi khóm rau:

- Nhà không có cây rau sao ngó nó giỏi ng nhà hoang.

Mỳ đũa con bà, nhọt là thỏi ng Ba, ngổi con bỏi lãnh cho bà sang M, c c n nh n:

- Sao má không ngh cho kho, mỳ cây rau cũa má trỏi ng không lúi ti n n c má tỏi cho nó. Má mu n ăn thì con ra ngoài ch thỏi u giỏi ng gì ngoài đó. Trỏi ng vũa a mọt mà không thỏi y có lúi gì họt ráo má i.

Bà Năm ch cỏi, nhỏi ng đũa con bà đâu có bi t. Phôi, mà làm sao nó bi t đũa c ni m vui cũa bà khi đỏi ng nhìn nhỏi ng bông cà chua vàng r c r nh ánh mọt trỏi khi cây mỏi đâm bông, nó cũng không thỏi nào hi u đũa c bà vui sỏi ng nh thỏi nào khi nhìn thỏi y cây rau qu nhỏi y m m non nhũa ra l c mỏi, con bà lúi càng không thỏi hi u đũa c cái mùi cũa đ t. Bà Năm không thỏi nào di n t cho con cho cháu bà hi u đũa c cái v hẩng hẩng nỏi ng m cũa đ t mỏi, mùi c, mùi cây, nhỏi ng thỏi mùi bà hít hoài không thỏi y chán. Màu đ t đũa đen đen trỏi n phân gái gái, nhỏi ng bà đã thêm đũa t mỏi thêm lá cây phong nên đũa u b t; nỏi đó cây cu c nh cũa bà xỏi lên có nhỏi ng con trùn đen lảng ngo ngoe làm bà nh. Bà Năm không bi t, không hi u tỏi sao nỏi u mỏi ngày bà không đũa m ch n trên đũa t là bà phát b nh.

Bà Năm đi đi lúi lúi quanh v, sau trỏi n mũa đũa u mùa đũa t có mùi nỏi ng nỏi ng xông vô l mỏi, mỳ cây rau qu rau thỏi m bà phôi lúi y bao ny long trùm kín, đang lũng bùng nhỏi ng hỏi i m bên

Đi của cua máy, đi cáy cáy dào

Tác Giả: Cali Today News

Chúa Nhật, 28 Tháng 12 Năm 2008 10:38

trong. Bà Năm cười mỉm. Bà mỉm cười: "Ngồi thớt, cây mà phôi bôn áo che sương."

Rồi một ngày cuối tuần mọi ngày rồi cũng sẽ qua. Bà Năm bước vô nhà, mùi cưa đất đi theo Bà Năm vô tận giờ ngóng. Và sáng hôm sau thấy đứa con gõ cửa phòng mỉm cười hay bà đã ra đi."

Bà Lê đã kể chuyện này cho bọn họ nghe, và nhiều người cho là bà Lê mỉm cười.

Câu chuyện đó có thể không đáng kể sự thật đã xảy ra, nhưng nó cũng hao hao giống như của Lê bây giờ.

Nguyễn nâng ly và nói "Thôi đi, bước qua chuyện đó đi, tại đây nên vui, các ông mà nghe bà nhà tôi rồi thì các ông cũng điên luôn thì khỉ. Ông bà mình đã nói rồi "Đi của cua máy, đi cáy cáy dào" thì sao đâu mà đi trách con trách cháu. Thôi nè, dzô cái cho ngồi coi nè. Chúc mừng năm mới sức khỏe dồi dào nghen hông."